

det, det kan stort set ikke diskuteres, så det er kun et spørgsmål, om man har været villig til at sige det eller ej. Dansk Folkeparti har tidligere været villig til at sige det, men vi har altså ikke fået nogen klare svar i dag, men det håber jeg så jeg kan få på det næste spørgsmål.

Kl. 16.20

Fru Pia Kjærsgaard interesserer sig for folkeafstemningen om EU-traktaten. Hvor lang tid skal der efter fru Pia Kjærsgaards mening gå, fra vi har vedtaget et forslag her i Folketinget om forfatningstraktaten, og til der skal holdes folkeafstemning? Jeg går ikke ud fra, at der skal gå et halvt år, for det ville være at bryde grundloven.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Med hensyn til kommunerne og hvordan man ser på den sag, når den kommer for, vil jeg fuldstændig overlade det til regeringen. På det punkt er fru Pia Gjellerup og jeg jo fuldstændig ens stillet, for vi er altså ikke med i et regeringsparti. Vi er parlamentarisk grundlag for den borgerlige regering, vi har jo ikke rigtig noget alternativ, men ellers ligger der ikke noget andet i det.

Med hensyn til folkeafstemningen skal jeg gentage, at vores prioritering selvfølgelig er, at man lægger afstemningsdatoen på den dato, hvor briterne også holder afstemning, og det behøver i og for sig ikke blive før i 2006. Der er egentlig ingen grund til, at det, som det er blevet foreslået, allerede skulle være i september måned, men vi har en fornemmelse af, at man gør det, fordi man måske forventer, at så får man et ja – det er jeg nu knap så sikker på – og så vil man sætte Storbritannien under pres. Det er ikke nogen særlig fair måde at gøre det på i en så alvorlig sag.

Men det er klart, at der skal gå en tid, jeg vil ikke bare sige en rum tid, som nogle politikere gør – hr. Frank Jensen synes, at et halvt år er alt for lang tid – fra det øjeblik, afstemningen udskrives, til datoen for afholdelse af afstemningen. 3 måneder skulle vistnok være maksimum efter det, hr. Frank Jensen sagde ... (*Tilråb fra salen*). 3 uger, siger fru Pia Gjellerup nede fra sin plads, men vi er ganske uenige, fordi ...

Første næstformand (Svend Auken):

Det er ordføreren, der har ordet.

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er korrekt, hr. formand. Det er lidt svært en gang imellem med fru Pia Gjellerup ...

Første næstformand (Svend Auken):

Selvfølgelig er det korrekt.

Pia Kjærsgaard (DF):

Der har jo tidligere været afstemninger, hvor borgerne fik ganske god tid. Bl.a. mindes jeg da, at der gik særlig lang tid fra det øjeblik, afstemningen om euroen blev udskrevet, til det øjeblik, afstemningen blev holdt, og det er sund fornuft.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til fru Pia Gjellerup. Selv om det er på grundlovens vegne, man er indigneret, er det ikke tilladt at bringe ordføreren ud af fatning med tilråb fra salen.

Pia Kjærsgaard (DF):

Det lykkedes nu heller ikke.

Første næstformand (Svend Auken):

Det lykkedes ikke, men det er heller ikke tilladt. Det var kun det, jeg ville sige.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kan jo forstå, at fru Pia Kjærsgaard ikke var i stand til at give et svar til fru Marianne Jelved angående ungdomskriminaliteten.

Jeg har egentlig undret mig rigtig meget over, at Dansk Folkeparti kan leve med, at når vi taler generelt om kriminalitet – altså efter at man har sagt mange store ord om mange store gerninger og om, hvad der burde ske – er vi i en situation, hvor ventetiden på at komme i fængsel for personer, som har begået kriminalitet og er dømt, er steget måned for måned. Den er oppe på små 15 måneder.

Der er næsten dobbelt så mange – omkring 5.000 – der er dømt, men som går og venter på at komme ind, end de omkring 3.000, som sidder i vore fængsler. Hvordan kan man leve med det fra Dansk Folkepartis side? Men ikke bare det: Hvad vil man gøre? Det er dog påfaldende, at efter at man lavede forlig med regeringen, er der ikke flere reaktioner og ikke flere store ord. Kunne vi ikke få et svar i dag? Vil man virkelig acceptere det, og hvad vil man rent faktisk gøre?